

คำชี้แจง

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) เพื่อพิจารณา รวม ๒ ฉบับ นั้น โดยที่ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) พิจารณาแล้วเห็นว่า สมควรนำไปพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับเดียว ซึ่งขณะนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงสมควรให้เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทั้งนี้ ท่านสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๖๖๓ (นางพรพิมลฯ)

หรือ ๑๓๒๕ (นางสาวอนิษาฯ)

กองกฎหมายปกครอง

โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๓๑๒๒ (นายศุภวัฒน์ฯ)

หรือ ๓๑๐๙ (นางรัชณีฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๘

ร่างฯ ที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการมีสถานะเป็นกฎหมายกลาง เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดมีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการไว้โดยเฉพาะ และมีมาตรฐานในการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” “หน่วยงานของรัฐ” และ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ และยกเลิกมาตรา ๒๑)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ และการห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือข้อมูลความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่มีดุลพินิจในการเปิดเผย (เพิ่มมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๑ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๙/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ หมวด ๑/๑ ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผย มาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ ยกเลิกมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ (๑) และเพิ่มมาตรา ๑๕ (๖/๑))

(๔) กำหนดสิทธิในการร้องเรียนหรือการอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือการไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๗ และเพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สิทธิในการรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และกำหนดให้ โอนหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มาเป็นของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แล้วแต่กรณี (เพิ่มมาตรา ๒๔/๑ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๕/๑)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุและการส่งมอบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยไม่ได้หรือข้อมูลข่าวสาร

ของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่เปิดเผย (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๔ และมาตรา ๒๖ และเพิ่มมาตรา ๒๖/๑)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ การประชุม และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๒๘/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และเพิ่มมาตรา ๓๖/๑)

(๕) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔/๑ และกรณีผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓/๑ หรือมาตรา ๑๓/๒ (เพิ่มมาตรา ๔๑/๑ และมาตรา ๔๑/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดให้มีสถานะเป็นกฎหมายกลางในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และมาตรการคุ้มครองข้อมูลความมั่นคงของรัฐและข้อมูลอันเป็นความลับของทางราชการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพิ่มบทบัญญัติที่ให้สิทธิคนต่างด้าวและบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนคนต่างด้าวมีสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการได้ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความชัดเจนเพื่อให้การพิจารณาคำขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นไปอย่างเป็นระบบ รวมทั้งกำหนดการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุและการส่งมอบเอกสารจดหมายเหตุ และระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ตลอดจนปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำหนดให้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่ห้ามเปิดเผย ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการโดยหน่วยงานของรัฐ
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์
ในการดำเนินการไว้โดยเฉพาะ และมีมาตรฐานในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

แก่ประชาชนหรือมีหลักประกันในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐหรือเกี่ยวกับการดำเนินการของเอกชน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” และ “หน่วยงานของรัฐ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานในสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ และหน่วยงานอื่นของรัฐ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะมีข่าวสารเกี่ยวกับบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน หรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๔/๑ คนต่างด้าวและบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนคนต่างด้าวมีสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัตินี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คนต่างด้าวมีสิทธิได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนตามที่กำหนดในมาตรา ๒๕ เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารตามหมวด ๑/๑ ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผย

มาตรา ๔/๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการในเรื่องใดไว้ว่าต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า ให้ระยะเวลาดังกล่าวเป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๗/๑”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงาน

ของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องประกาศตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบาย การตีความ หรือการตอบข้อหาหรือที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษามาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) แนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาของรัฐที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน สัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือสัญญาทางปกครองอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง สัญญาร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน รวมทั้งการขยายหรือต่ออายุสัญญา การงด ลด หรือเพิ่มค่าสัมปทานหรือค่าปรับ และการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดังกล่าว

(๗) ข้อยุติในการไกล่เกลี่ยหรือประนอมข้อพิพาทในสัญญาตาม (๖) และคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในสัญญาดังกล่าว

(๘) การอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการนั้น การต่ออายุใบอนุญาต การยกเลิกเพิกถอน หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการอนุญาตดังกล่าว

(๙) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๑๐) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งได้ในกรณีที่เหมาะสมหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ โดยให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๙/๑ ให้หน่วยงานของรัฐเผยแพร่หรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ผ่านระบบดิจิทัลด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๙ และมาตรา ๙/๑ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผยด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ หรือเอกสารจดหมายเหตุที่จัดไว้เพื่อให้ประชาชนศึกษาค้นคว้า ตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติแล้ว บุคคลอาจทำคำขอเป็นภาษาไทยระบุข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ยื่นต่อหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบเพื่อให้จัดหา ข้อมูลข่าวสารนั้น ในกรณีนี้ให้หน่วยงานของรัฐจัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ หรือมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจะไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจเสียหายง่าย หน่วยงานของรัฐ จะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาไว้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้ เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็น ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม จัดให้มีขึ้นใหม่ หรือแปลเป็นภาษาใดภาษาหนึ่ง เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสาร จากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ข้อนั้นมิใช่การแสวงหา ผลประโยชน์ทางการค้าและเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น

หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสาร ของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงาน ของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การจัดหา ข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรา ๑๑ โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๑๑/๑ กรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ หากปรากฏอย่างชัดแจ้งจากคำขอหรือพฤติการณ์ของผู้ยื่นคำขอว่า ผู้นั้นขอข้อมูลเป็นจำนวนมากหรือ บ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีเจตนาก่อความกวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ หรือมีผล เป็นการสร้างภาระเกินสมควรแก่หน่วยงานของรัฐ หรือเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในกรณีอื่น หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจะไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้ โดยระบุเหตุผลให้ผู้นั้นทราบด้วย”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่ประกาศข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตน ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๑/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่า

ตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการร้องเรียนตามวรรคหนึ่งเกิดจากการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนหรือผู้ควบคุมหรือกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเพื่อสั่งการหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือลงโทษทางวินัยต่อไป และแจ้งผลให้คณะกรรมการทราบด้วย

คณะกรรมการต้องพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่หน่วยงานของรัฐส่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ แต่ถูกปฏิเสธด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผย
มาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖
มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

“หมวด ๑/๑

ข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผย

มาตรา ๑๓/๑ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และข้อมูลด้านการถวายความปลอดภัย จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๓/๒ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นข้อมูลความมั่นคงของรัฐด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ด้านการข่าวกรอง ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล และข้อมูลความมั่นคงของรัฐด้านอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยข้อเสนอของคณะกรรมการ จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๓/๓ ข้อมูลตามมาตรา ๑๓/๒ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งทางทหาร การรักษาความปลอดภัยที่ตั้ง อัตรากองจัดหน่วยและกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์

(๒) ข้อมูลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ อารุธยุทธโศปกรณ์และยุทธภัณฑ์ซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ ที่มีการกำหนด ชั้นความลับไว้

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนหรือการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการทางทหาร

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าว ข่าวกรอง รหัสลับ สัญญาณต่าง ๆ ทางทหาร

มาตรา ๑๓/๔ ข้อมูลตามมาตรา ๑๓/๒ ด้านการข่าวกรอง ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง หรือรายงานข่าวสาร

ที่เป็นผลผลิตจากการปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง

(๒) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๓) รายงานข่าวกรอง

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับ และสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว

มาตรา ๑๓/๕ ข้อมูลตามมาตรา ๑๓/๒ ด้านการป้องกันและปราบปราม การก่อการร้าย ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง กำลังพล การรักษาความปลอดภัยของที่ตั้ง อัตรากิจจัดหน่วย และกำลัง อารุธยุทธโศปกรณ์และยุทธภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๒) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๓) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับ และสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว ทั้งนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

มาตรา ๑๓/๖ ข้อมูลตามมาตรา ๑๓/๒ ด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวกับท่าทีและกลยุทธ์การเจรจาในประเด็นการต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ

(๒) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องชีวิตและร่างกายของประชาชน การพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน หรือการอ้างไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างระบบการสื่อสาร รหัสลับ หรือข้อมูลที่มีการสื่อสาร ผ่านรหัสลับของหน่วยงานด้านการต่างประเทศ

(๔) ข้อมูลที่ประเทศไทยมีพันธกรณีให้เปิดเผยตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในการเยือนต่างประเทศของบุคคล สำคัญของไทย

ในกรณีที่รัฐสภาต้องพิจารณาเรื่องตามมาตรา นี้ ให้การพิจารณาดังกล่าวกระทำเป็นการลับและจะเปิดเผยรายงานการประชุมลับดังกล่าวมิได้

มาตรา ๑๓/๗ ข้อมูลตามมาตรา ๑๓/๒ ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการ แผน หรือแนวทางในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ และสถานที่พำนักของผู้นั้น

(๒) มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานคดีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

มาตรา ๑๓/๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖/๑ มิให้นำกฎหมายอื่นที่บังคับให้เปิดเผยข้อมูลมาใช้บังคับแก่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓/๑ และมาตรา ๑๓/๒ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๓/๒ ให้เปิดเผยได้เมื่อมีคำสั่งศาล หรือเปิดเผยต่อบุคคลหรือหน่วยงาน ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓/๙ การพิจารณาคดีในศาลในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผย ตามหมวดนี้ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับ และห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูลและวิธีการได้มา ซึ่งข้อมูลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน มิให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ แต่ให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐาน ในการพิจารณาพิพากษาคดีได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒

ข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่มีดุลพินิจในการเปิดเผย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“(๖/๑) รายชื่อผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อ ความเป็นอิสระในการประเมินผลงานนั้น”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๓/๑ และมาตรา ๑๓/๒ โดยคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะต้องดำเนินการสอบสวนการพิจารณาเป็นการลับ ส่วนการพิจารณาที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่ง มิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใด ที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา

ให้นำความในมาตรา ๑๓/๙ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีในศาลในเรื่องที่เกี่ยวกับ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๒๔/๑ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยการเชื่อมโยง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบ รวมทั้ง จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันมิให้มีการ นำไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือเพื่อป้องกันการทำให้ เสียหาย ถูกทำลาย ถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา เปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือการกระทำอื่นใดโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒) การเข้าถึงและการใช้งานข้อมูลข่าวสาร อุปกรณ์ ระบบ เครือข่าย และสถานที่

(๓) การจัดให้มีระบบสำรองของสารสนเทศซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและจัดทำ แผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่ระบบสารสนเทศไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติอย่างต่อเนื่อง

(๔) การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) การลบ ทำลาย หรือการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ ของหมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๒๕/๑ ให้โอนหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เฉพาะที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการพิจารณาเรื่องร้องเรียน การไกล่เกลี่ย การส่งลงโทษปรับทางปกครอง และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มาเป็นของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีผู้ร้องเรียนเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมาให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อดำเนินการ และให้ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเริ่มนับเมื่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับเรื่องไว้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔
เอกสารจดหมายเหตุ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้วส่งมอบทะเบียนและเอกสารนั้นให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือหน่วยงานของรัฐจะเก็บรักษาไว้เองตามที่ทำความตกลงกับกรมศิลปากรก็ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีใช่เอกสารจดหมายเหตุให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาข้อมูลไว้เองตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติและคำแนะนำของกรมศิลปากร

ในการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าข้อมูลข่าวสารของราชการและจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ และแจ้งให้กรมศิลปากรทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศิลปากรประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ ของหมวด ๔ เอกสารจดหมายเหตุ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๒๖/๑ ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓/๑ ให้เปิดเผยได้ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓/๒ ให้เปิดเผยได้เมื่อครบสามสิบปี และข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ ที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ให้เปิดเผยได้ เมื่อครบยี่สิบปี ทั้งนี้ นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการรายการใด ที่อยู่ในความครอบครองของตนยังไม่ควรเปิดเผยเมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐนั้น ขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนั้นออกไปอีกได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้มีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะรายการและกำหนดระยะเวลาไว้ด้วย โดยขยายได้ไม่เกินคราวละห้าปี แต่จะขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นไม่ได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านสื่อสารมวลชน ด้านละหนึ่งคน

การสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการ อาจมีมติให้เชิญปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะ พิจารณาให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญ และมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการและนับเป็นองค์ประชุมสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

กรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งและกรรมการตามวรรคสี่ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ และหัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวที่ไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ ต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใดไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคหก มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการใด ๆ เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ตอบข้อหารือแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ในการกำหนดนโยบายหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

(๖) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๒๘/๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในวรรคสอง

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการล่วงหน้าได้ โดยเริ่มดำเนินการสรรหาก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๘/๑”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือมอบอำนาจให้กระทำการแทนได้ และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการกระทำการแทน ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการไปได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะอนุกรรมการเป็นมติของคณะกรรมการแล้วให้แจ้งคณะกรรมการทราบต่อไป”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ และอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภท เช่น ความมั่นคงของรัฐ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๓๖/๑ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๓๖ สาขาความมั่นคงของรัฐ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานด้านการทหาร และการป้องกันประเทศ ด้านการข่าวกรอง ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย และด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ เป็นกรรมการ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขา

ในกรณีที่คำอุทธรณ์มีลักษณะเกี่ยวพันกับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมากกว่าหนึ่งสาขา คณะกรรมการอาจส่งคำอุทธรณ์ให้ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาที่เกี่ยวข้องก็ได้

ในการทำคำวินิจฉัย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ (๑) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๓๗/๑ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยนั้น

ให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยไม่ชักช้า คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นให้เป็นที่สุด แต่คู่กรณีอาจคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นได้ โดยทำเป็นคำร้องขออุทธรณ์ไปพร้อมกับคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง เพื่อขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณารับอุทธรณ์ไว้วินิจฉัยก็ได้ ทั้งนี้ ให้รอการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาขออุทธรณ์หรือศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่อนุญาตให้อุทธรณ์

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ ตลอดจนการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้อุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙ ให้นำความในมาตรา ๒๘/๑ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑/๑ และมาตรา ๔๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๔๑/๑ บุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต่อหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔/๑ เพื่อให้คนต่างด้าวนำไปใช้ประโยชน์ โดยไม่แสดงข้อความให้ปรากฏว่ากระทำการเพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าหน้าที่เพื่อปกปิดการกระทำดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓/๑ หรือมาตรา ๑๓/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยที่ขอด้วยมาตรา ๒๖/๑”

มาตรา ๓๘ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง และให้ถือว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน และกรรมการโดยตำแหน่ง จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารขึ้นใหม่ตามวรรคสอง

ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ยังมีได้ออกประกาศหรือระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการออกประกาศหรือระเบียบใช้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีประกาศหรือระเบียบตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ บทบัญญัติมาตรา ๔๑/๑ ให้ใช้บังคับเมื่อมีการออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๔/๑ วรรคหนึ่งแล้ว

มาตรา ๔๒ ให้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมีมติขยายเวลาดังกล่าว ออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี